

полагать, что истоки автохтонной лексики балтийских и германских языков восходят к языку этого древнего населения балтийского побережья¹¹.

CONCERNING THE AUTOCHTONIC ORIGIN OF LITH. *ALKÀ*

Summary

The word *alkà* exists only in the Baltic and Germanic languages and has no cognates in the other Indo-European branches. So the autochtonic nature of *alkà* has been suggested. The origin of this word may be related with the neolithic cultures of Narva and Ertebölle, which have much in common and often are related to each other.

SMULKMENA LXXI

K. Donelaičio raštų akademiniame leidime (Vilnius, 1977, p. 314–331) kirčiuojama *kedelātis* 'toks sijonas', *oškātē* 'ožkelė', *Susukātē* 'Susukaitė' (moters pavardė pagal *sùkti* 'iškreipti, meluoti'), *tētātis* 'tėvelis'. Nusižiūrėta į J. Kabelkos sudarytą Donelaičio raštų žodyną (V., 1964), kur dar randame *lėlātē* (demin. iš *lėlė*), *ponātis* 'ponaitis', *sopagātis* (demin. iš *sopāgas* 'ilgu aulu batas'). Čia visur vietoj *-ātis* turi būti *-ātis* (tarminė priesaga iš *-āitis*!). Plg. Donelaičio kirčiavimą acc. pl. *ponāčius*, instr. sg. *Susukāte*, ne **ponāčius*, **Susukatē* (juo labiau **ponāčius*, **Susukāte*, kaip rašo J. Kabelka). Šią priesagą taisyklingai kirčiavo jau F. Kuršaitis, žr. jo 1876 m. gramatiką, p. 165 (§ 576). Mūsų laikais taisyklingai kirčiavo T. Buchienė (Die Akzentuierung des Christian Donelaitis, 1961, 34, 54).

Z. Zinkevičius

¹¹ Interesno отметить, что около *alkà* обнаружено неолитическое захоронение представителей нарвской культуры и пришельцев-индоевропейцев („шнуровиков“). См.: Butrimas A. Duonkalnis. Archeologiniai tyrimai // Lietuvos Archeologija. N 4. P. 30–49.